

allar þær vörur, sem gjald er tekið af eftir þyngd og eru ótaldar annars staðar.

9. flokkur. Gjald kr. 1.25 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur, föt og umbúðir.
10. flokkur. Gjald kr. 0.80 fyrir hvert teningsfet:
Trjáviður, sem reiknast eftir rúmmáli.
11. flokkur: Gjald kr. 1.20 fyrir hvert teningsfet:
Húsgögn, hljóðfæri, oliugeymar o. fl., allar aðrar vörur, ótaldar annars staðar, sem gjald reiknast af eftir máli.
12. flokkur. Gjald kr. 15.00 fyrir hvert stykki:
Stórgripir, lifandi sauðfé.
13. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hverja tunnu.
Saltsíld í tunnum.
14. flokkur. $\frac{1}{2}\%$ af verðmæti sjávarafurða, lönduðum í Bíldudalshöfn til vinnslu og verkunar, sem innleggjandi greiðir. Kaupandi, vinnsluaðili eða verkandi innheimtir gjaldið og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess hjá innleggjanda.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendningarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi 1., 2., 3. og 5. gr. reglugerðar nr. 71 29. júní 1959.

Samgöngumálaráðuneytið, 20. janúar 1964.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Siglufjarðar.

1. gr.

Bæjarstjórn Siglufjarðar hefur einkarétt til vatnssölu í kaupstaðnum og á höfninni.

Óheimilt er skipum í Siglufjarðarhöfn að taka vatn annars staðar í Siglufirði en úr æðum vatnsveitu Siglufjarðar, og eingöngu á þeim stöðum, sem vatnssölu- maður eða vatnsveitustjóri ákveða.

2. gr.

Enginn má leggja vatnsæð frá vatnsveitu kaupstaðarins annar en sá, sem bæjarstjórn felur það starf.

3. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveitu Siglufjarðar, skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni fylgi nákvæmar upplýsingar um hve mikið vatn viðkomandi telur sig þurfa, og til hvers það skuli notað.

4. gr.

Skýlt er hverjum húseiganda og lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum frá stopphana vel við, og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim, eða aðrar bilanir. — Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu, Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna. Enginn má hafa hitaleiðslur eða aðrar leiðslur í sambandi við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitustjóra, og með þeim útbúnaði, sem hann telur tryggan.

5. gr.

Vatnsveitustjóra, í samráði við bæjarstjóra, er heimilt að loka vatnsæðum kaupstaðarins fyrir þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, vanrækja að gera við leka eða aðrar bilanir á leiðslum sínum, eða nota vatn þannig, eða hafa vatnsæðum þannig fyrir komið, að óþrif hljótist af.

6. gr.

Bæjarstjórn getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun og jafnvel lokað fyrir vatn ákveðinn tíma, til þess að tryggja fyrirtækjum, sem ekki geta án vatns verið, nægilegt vatn. Þegar þannig stendur á, getur vatnsnotandi ekki krafizt lækkunar á gjaldi sínu fyrir vatnið.

7. gr.

Vatnsveitustjóri getur lokað fyrir vatn í öllum bænum, eða nokkrum hluta hans til hreinsunar á vatnsgeymi og til viðgerðar á vatnsgeymum og vatnsæðum. Slík lokun skal þó tilkynnt fyrir fram, ef nokkur tók eru á. Er nægjanlegt, að auglýsingar séu settar á auglýsingastaði víðs vegar um bæinn.

8. gr.

Vatnsskattur skal greiddur af öllum húsum með 1.2% — einum og tveimur tíundu af hundraði — af fasteignamati húsanna. Af verksmiðjum og húsum, þar sem fram fer atvinnurekstur, sem mikið vatn últheimtir, skal greiða 3% — þrjá af hundraði — af fasteignamatsverði, ef ekki er greitt sérstakt gjald fyrir þá notkun.

9. gr.

Af hverri tunnu síldar greiðist kr. 0.75. Af hverjum 100 kg af söltuðum, frystum eða ísuðum fiski greiðist kr. 0.22. Af hverri tunnu af söltuðum, flökuðum fiski greiðist kr. 0.45. Af hverjum 100 kg af hraðfrystum fiskflökum greiðist kr. 0.90, og af frystri síld kr. 1.70 af hverri tunnu.

Vatnsskattskylda framleiðslu má ekki flytja burtu af framleiðslustaðnum, fyrr en vatnsskattur af henni er greiddur, að viðlögðum sektum samkvæmt 16. og 18. gr. reglugerðarinnar, ef út af er brugðið.

Ef vatn er selt um mæli, svo sem gert er ráð fyrir í 10. gr. vatnsveitureglugerðar, skal framangreint verð í 9. gr. vera lágmarksverð. Ef notkun verður meiri en lágmarksverðinu nemur, skal vatnsnotkunin öll reiknuð samkvæmt vatnsmæli.

10. gr.

Þegar um fyrirtæki er að ræða, sem notar mikið vatn, s. s. síldarverksmiðjur, getur bæjarstjóri ákveðið að selja því vatn um mæli, kosti þá smálestin kr. 1.00. Sem lágmarksverð ber verksmiðjum að greiða kr. 2700.00 fyrir hverja 1000 mála samstæðu (vélasamstæðu), sem verksmiðjurnar geta annað og tengdar eru við vatnsveituæð. — Fyrir hverja smálest af ís til fiskiskipa sé reiknað kr. 1.00 gjald.

Þegar ákveðið hefur verið að selja vatn um mæli, ber viðkomandi notanda að útvega sér mæli og annast sjálfur viðhald hans. Vanræki notandi að útvega sér mæli

eða annast viðhald hans, skal vatnsgjald síldarverksmiðju vera kr. 0.18 fyrir hvert mál síldar, er verksmiðjurnar hafa tekið á móti til bræðslu. Ef vatnsnotandi óskar þess, skal vatnsveitan kaupa fyrir hann vatnsmæli.

Fyrir hverja skrásetta bifreið í Siglufirði greiðist kr. 100.00 árlegt vatnsgjald.

11. gr.

Séu lagðar vatnsæðar að einbýlishúsum, skal greiða kr. 500.00 í tengigjald, í tvíbýlishúsum kr. 300.00 á íbúð, í fjölbýlishúsum kr. 200.00 á íbúð. Tengigjald fyrir hús til annarra nota skal vera kr. 1000.00.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatta húsa. Atvinnurekandi eða útflytjandi bera ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslum vatnsskatts af síld og fiski. Eigandi framleiðslustöðvar ber ábyrgð á, að vatnsskattur af vatnsskattsskyldri verkun eða framleiðslu á stöð hans verði greiddur á gjalddaga.

12. gr.

Fyrir vatn til skipa skal greiða kr. 15.00 fyrir hverja smálest. Ef um vatnskaup í stórum stíl er að ræða, er bæjarstjóra heimilt að veita afslátt, þó aldrei meira en 25%. — Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur.

13. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa skal vera 2. janúar ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskatturinn skv. 9. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings. Vatnsskatturinn skv. 10. gr. fellur í gjalddaga mánaðarlega eftir á, eða þegar verksmiðjureksturinn hættir ár hvert. Vatnsskatturinn skv. 12. grein fellur í gjalddaga, þegar krafizt er.

14. gr.

Heimilt er bæjarstjórn fyrir eitt ár í senn að hækka vatnsskattinn um allt að 100% eða lækka hann um allt að 50%.

15. gr.

Hver sá, sem verður sannur að sök um að taka vatn án heimildar eða á annan hátt en ráð er fyrir gert, í þeim tilgangi að losna við að greiða lögmæt gjöld fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt hegningarlöggjöfinni. Auk þess er honum skylt að greiða fyrir vatnið eftir mati vatnsveitustjóra.

16. gr.

Hver sá, sem skemmir eða saurgar vatnsæðar vatnsveitunnar, vatnsþróna, brunahana eða önnur mannvirki, sem heyra vatnsveitunni til, skal greiða fullar bætur skv. mati tveggja dómkvaddra manna, og sæta sektum.

17. gr.

Vatnsveitustjóra og öðrum starfsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerða. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal tafarlaust bæta úr því á kostnað húseiganda.

18. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 500.00. Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir vatnsveitu Siglufjarðarkaupstaðar, nr. 44 5. maí 1958, ásamt breytingu á þeirri reglugerð nr. 232 31. desember 1959.

Félagsmálaráðuneytið, 20. janúar 1964.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

22. janúar.

Nr. 7.

REGLUGERÐ

um iðgjöld til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963
um almannatryggingar.

I.

Um áhættuiðgjöld og útreikning starfstíma.

1. gr.

Við ákvörðun iðgjalda skal starfstími talinn í vikum, sbr. 3.—6. gr. Iðgjöld vegna slökkviliðsmanna, sem ekki eru fastráðnir, skal þó reikna fyrir hverja kvaðningu, og enn fremur skal reikna fast ársiðgjald vegna bifhjóla, reiðhjóla með hjálparvél, heimilsdráttarvéla og annarra meiri háttar heimilisafvléa, en þær teljast rafstöðvar, súgþurrkunartæki og heyblásarar. Vegna trillubáta skal greiða lágmarksiðgjald á ári, sbr. 9. gr.

Við ákvörðun vikugjalda samkvæmt 1. málsg. þessarar greinar skal fyrir-tækjum skipt í áhættuflokka á grundvelli atvinnuvegaflokkunar Hagstofu Íslands. Þó skulu iðgjöld vegna sjómanna, áhafna flugvéla og ökumanna bifreiða ákveðin sérstaklega.

2. gr.

Vikugjöld í hverjum áhættuflokki skulu vera sem hér segir:

Áhættuflokkur	Iðgjöld kr. á viku
1.	2.00
2.	3.00
3.	4.50
4.	7.00
5.	11.00
6.	17.00
7.	25.00
8.	40.00
9.	55.00
10.	65.00

3. gr.

Sé um fastráðna starfsmenn að ræða, er taka árslaun eða mánaðarlaun, reiknast árið 52 vikur.